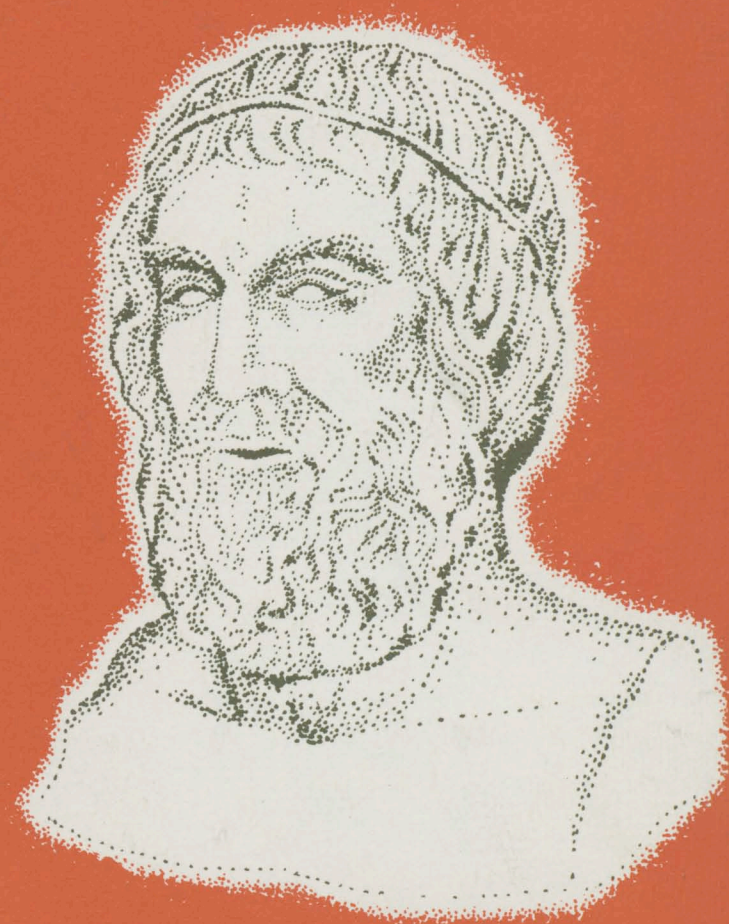

ANTIGONH
ANTIGONE

SOPHOCLES

carlis

Performed and read in Greek by members of Columbia University. with Text.

FP9912 Folkways Records and Service Corporation

CONTENTS:

1 LP
1 text (10 p.)

PA
4413
A7
B888
1957
c.1

MUSIC LP

University of Alberta Library

0 1620 0506 5790

ANTIGONE / SOPHOCLES

PERFORMED IN THE ORIGINAL GREEK BY MEMBERS OF COLUMBIA UNIVERSITY

ANTIGONE, ISMENE
Lines 1-99

CHORUS, CREON, GUARD
Lines 100-109, 155-174, 192-267,
276-294, 304-309, 315-331

CHORUS, GUARD, CREON, ANTIGONE, ISMENE
Lines 332-388, 394-405, 441-472,
480-492, 497-505, 508-581

CHORUS, CREON, HAEMON
Lines 582-593, 626-644,
672-700, 724-780

CHORUS, ANTIGONE, CREON, TEIRESIAS
Lines 781-790, 891-903, 921-943,
988-998, 1016-1071, 1084-1114

CHORUS, MESSENGER, EURYDICE, CREON
Lines 1115-1125, 1155-1249, 1251-1269,
1277-1300, 1339-1353

ANTIPHON ANTIGONE

LIBRARY
UNIVERSITY OF ALBERTA

SOPHOCLES

Performed and read in Greek by members of Columbia University. with Text.
Folkways Records and Service Corporation, New York City

Sophocles: Antigone

Read by Members of Columbia University

Characters (in order of their appearance):

Antigone Maristella de Panizza Bové
Ismene Sylvia Schneider
Chorus Rev. Thomas Bermingham
Creon G. Kevin Whitfield
Guard Martin Ostwald
Haemon Marshall S. Hurwitz
Teiresias Herbert W. Benario
Messenger Martin Ostwald
Eurydice Barbara Schonwald

Probably no other Greek play has enjoyed a wider popularity within the last 150 years than Sophocles' Antigone, and few dramas in Western literature have been interpreted in as many different ways. The reasons for this are not far to seek. The Antigone, which is incidentally one of the earliest of the surviving plays of Sophocles and was first produced in 442/1 B. C., is richer and more varied in the problems and conflicts it presents than other plays which are superior to it in dramatic intensity and unity of structure. There is the central conflict between Antigone and Creon which involves the problems of authority and rebellion, religion and the state, the permanent and the temporal, obedience to the laws of men and to the laws of the gods. There is further the martyr-like death of Antigone and the tragic end of Creon, whose family is sacrificed to the edict which he had proclaimed. In addition, there are a number of subsidiary themes: there is the relation of Antigone to her less courageous sister Ismene and to her dead brother Polynices; and the relation of Creon to his son Haemon and Haemon's relation to his betrothed, Antigone.

Accordingly, successive generations have emphasized one or the other of these themes in the light of their own experience and preoccupations, and have thus vitalized their own cultures. For example, during the German occupation of France in World War II one such new interpretation gained great celebrity: Jean Anouilh enlisted his version of the Antigone in the service of the French resistance movement by emphasizing, to the exclusion of all other themes, the triumph of the perennial values propounded by the heroine over the ruthless tyranny of Creon. Whether Anouilh's is a true interpretation of the Antigone is irrelevant: what matters is that Sophocles' work, by providing the inspiration, proved its relevance to our own time as it has done for the generations that preceded ours.

The constant pertinence of Sophocles' Antigone is in itself sufficient justification for making it available to a wide audience through the modern means of sound reproduction, and for making it available in the form and language in which Sophocles wrote it. This language differs in many significant ways from modern Greek, especially in pronunciation, though in some details there are still uncertainties about the exact nature of some ancient Greek sounds and some aspects of ancient Greek poetic diction. The text upon which the present reading, performed by members of Columbia University, is based, was edited by Martin L. D'Ooge (Boston, 1888).

The modern medium necessitated the cutting of some passages of the original. In making these cuts, the aim has been to keep the plot and movement of the drama unimpaired. Consequently, no scenes were eliminated, but the choral interludes were, with one exception, generally confined to one strophe each and long speeches were shortened so as to cut out only whatever had little direct bearing upon the plot. Thus, the following lines were cut:

110 - 154	645 - 671
175 - 191	701 - 723
268 - 275	791 - 890
295 - 303	904 - 920
310 - 314	944 - 987
389 - 393	999 - 1015
406 - 440	1072 - 1083
473 - 479	1126 - 1154
493 - 496	1250
506 - 507	1270 - 1276
594 - 625	1301 - 1338

Martin Ostwald

PA
4413
A7
B888
1957
MUSIC LP

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Ἄντιγόνη. Φύλαξ ἄγγελος.
Ἴσμήνη. Ἄγγελος.
Χορὸς Θηβαίων γερόντων. Εὐρυδίκη.
Κρέων.
Λίμων.
Τειρεσίας.

Πρόλογος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὦ κωδὸν αὐτάδελφον Ἴσμήνης κάρα,
ἄρ' οἴσθ' ὅτι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίου κακῶν
ὁποῖον οὐχὶ νῦν ἔτι ζώσασιν τελεῖ;
οὐδὲν γὰρ οὐτ' ἀλγεῖνον οὐτ' ἀτήσιμον
οὐτ' αἰσχρὸν οὐτ' ἄτιμον ἔσθ', ὁποῖον οὐ
τῶν σῶν τε κάμῶν οὐκ ὅπως ἐγὼ κακῶν.
καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖ φασὶ πανδήμῳ πόλει
κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως;
ἔχεις τι κείσθηκους; ἢ σε λαυθάνει
πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά;

ΙΣΜΗΝΗ.

ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος, Ἄντιγόνη, φίλων
οὔθ' ἡδὺς οὔτ' ἀλγεῖνός ἔκετ', ἐξ ὅτου
δυοῖν ἀδελφοῖν ἔστερήθημεν δύο,
μιᾶ θανόντων ἡμέρα διπλῆ χερί·
ἐπεὶ δὲ φροῦδός ἐστω Ἀργείων στρατὸς
ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον,
οὐτ' εὐτυχούσα μᾶλλον οὐτ' ἀτωμένη.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἤδη καλῶς, καὶ σ' ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν
τοῦδ' οὔνεκ' ἐξέπεμπον, ὡς μόνη κλύεις.

ΙΣΜΗΝΗ.

τί δ' ἔστι; δηλοῖς γὰρ τι καλχαίνουσ' ἔπος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐ γὰρ τάφου νῦν τῷ κασιγνήτῳ Κρέων
τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;
Ἐτεοκλέα μὲν, ὡς λέγουσι, σὺν δίκη-
χρησθεῖς δικαίᾳ καὶ νόμῳ, κατὰ χθονὸς
ἐκρυψε τοῖς ἔνερθεν ἔπιμον νεκροῖς·
τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνείκους νέκυν-
ἀστοῖσί φασιν ἐκκεκρυῆχθαι τὸ μὴ
τάφῳ καλύψαι μηδὲ κοκῦσαι τινα,
ἔαν δ' ἄταφον, ἀκλαντον, οἰωνοῖς γλυκὴν -

θησαυρὸν εἰσορῶσι πρὸς χάρων βορᾶς.
τοιαῦτά φασὶ τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα σοὶ -
κάμοι— λέγω γὰρ καμέ— κηρύξαντ' ἔχειω,
καὶ δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσιν -
σαφῆ προκηρύξοντα, καὶ τὸ πρᾶγμ' ἄγειω
οὐχ ὡς παρ' οὐδέν, ἀλλ' ὅς ἂν τούτων τι δρᾶ-
φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει.
οὕτως ἔχει σοὶ ταῦτα, καὶ δείξεις τάχα
εἴτ' εὐγενῆς πέφυκας εἴτ' ἐσθλῶν κακῆ.

ΙΣΜΗΝΗ.

τί δ', ὦ ταλαιφρον, εἰ τὰδ' ἐν τούτοις, ἐγὼ
λύουσ' ἂν ἢ φάπτουσα προσθειμῆν πλέον;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσει σκόπει.

ΙΣΜΗΝΗ.

ποιῶν τι κινδύνευμα; ποῖ γνώμης ποτ' εἶ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῇδε κουφιεῖς χερί.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἢ γὰρ νοεῖς θάπτει σφ', ἀπόρρητον πόλει;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σόν, ἦν σὺ μὴ θέλῃς,
ἀδελφόν· οὐ γὰρ δὴ προδοῦσ' ἀλώσομαι.

ΙΣΜΗΝΗ.

ὦ σχετλία, Κρέοντος ἀντειρηκότος;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἄλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν μ' εἶργειω μέτα.

ΙΣΜΗΝΗ.

οἴμοι· φρόνησον, ὦ κασιγνήτη, πατήρ
ὡς νῦν ἀπεχθῆς δυσκλεῆς τ' ἀπώλετο,
πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων διπλᾶς
ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῷ χερί·
ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος,
πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον·
τρίτον δ' ἀδελφῶ δύο μίαν καθ' ἡμέραν
αὐτοκτονοῦντε, τῷ ταλαιπώρῳ, μόρον
κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπ' ἀλλήλων χεροῦν.
νῦν δ' αὖ μόνον δὴ νῦν λελειμμένα σκόπει
ὄσῳ κάκιστ' ὀλοῦμεθ', εἰ νόμου βία
ψήφον τυράννων ἢ κράτη παρέξιμεν.
ἄλλ' ἐνοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν γυναιχ' ὅτι
ἔφυμεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχομένα·
ἔπειτα δ' οὔνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρεισσόνων,

καὶ ταῦτ' ἀκούειν κατὰ τῶνδ' ἀλγίονα.
ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς
ξύγγνοιαν ἴσχειω, ὡς βιάζομαι τάδε,
τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι· τὸ γὰρ
περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐτ' ἂν κελύσαμ' οὐτ' ἂν, εἰ θέλοις ἔτι
πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἠδέως δρᾶς μέτα.
ἀλλ' ἴσθ' ὁποῖα σοὶ δοκεῖ· κείνον δ' ἐγὼ
θάψω. καλὸν μοι τοῦτο ποιούσῃ θανεῖ·
φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλον μέτα,
ὄσια πανουργήσασ'. ἐπεὶ πλείων χρόνος
ὄν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε·
ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι. σοὶ δ' εἰ δοκεῖ,
τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ' ἀτιμάσασ' ἔχε.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἐγὼ μὲν οὐκ ἄτιμα ποιούμαι, τὸ δὲ
βία πολιτῶν δρᾶν ἔφην ἀμήχανος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

σὺ μὲν τὰδ' ἂν προῦχοι· ἐγὼ δὲ δὴ τάφον
χώσουσ' ἀδελφῷ φιλιτάτῳ πορεύσομαι.

ΙΣΜΗΝΗ.

οἴμοι ταλαίνης, ὡς ὑπερδέδοικά σου.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

μή μου προτάρβει· τὸν σὸν ἐξόρθου πότμον.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἄλλ' οὖν προμηνύσης γε τοῦτο μηδενὶ
τοῦργον, κρυφῆ δὲ κεῖθε, σὺν δ' αὐτῶς ἐγώ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οἴμοι, καταῦδα. πολλὸν ἐχθίων ἔσει
σιγῶσ', ἔαν μὴ πᾶσι κηρύξης τάδε.

ΙΣΜΗΝΗ.

θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἄλλ' οἶδ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλισθ' ἀδεῖν με χρὴ.

ΙΣΜΗΝΗ.

εἰ καὶ δυνησῇ γ'· ἀλλ' ἀμηχάνων ἐρᾶς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐκοῦν, ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἀρχὴν δὲ θηρῶν οὐ πρέπει τὰμήχανα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

εἰ ταῦτα λέξεις, ἔχθαρέ μὲν ἐξ ἑμοῦ,
ἔχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσει δίκη.
ἀλλ' ἔα με καὶ τὴν ἐξ ἑμοῦ δυσβουλίαν
παθεῖν τὸ δεῶν τοῦτο· πείσομαι γὰρ οὐ
τοσοῦτον οὐδέν, ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, στείχε. τοῦτο δ' ἴσθ', ὅτι
ἄνους μὲν ἔρχει, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη.

Πάροδος.

ΧΟΡΟΣ.

Στροφή α.

ἄκτις ἀελίου, τὸ κάλλιστον ἐπαπύλω φανέν Θήβα
τῶν προτέρων φάος,
ἐφάνθησ' ποτ', ὃ χρυσέας ἀμέρας βλέφαρον, Διρκαίων
ὑπὲρ ῥεέθρων μολούσα,
τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν [ἔκ] φῶτα βάντα πανσαγία,
φυγάδα πρόδρομον δ' ξυτέρω κινήσασα χαλῶν.

ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας,
Κρέων ὁ Μειοικέως, νεοχμὸς [ταγός],
νεαραῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις
χωρεῖ, τίνα δὴ μῆτιν ἐρέσσω,
ὅτι σύγκλητον τήνδε γερόντων
προῦθετο λέσχην
κοινῶ κηρύγματι πέμψας;

Ἐπεισόδιον α.

ΚΡΕΩΝ.

ἄνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ
πολλῶ σάλῳ σείσαντες ὤρθωσαν πάλιν·
ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα
ἔστειλ' ἰκέσθαι, τοῦτο μὲν τὰ Λαῶν
σέβοντας εἰδῶς εὖ θρόνων ἀεὶ κράτη,
τοῦτ' αὖθις, ἡνίκ' Οἰδίπου ὤρθου πόλιν,
κάπεὶ διώλετ', ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι
παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν.
ὅτ' οὖν ἐκεῖνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν
καθ' ἡμέραν ὤλοντο, παίσαντές τε καὶ
πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι,
ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
γένους κατ' ἀγχιστεία τῶν ὀλωλότων.
καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω
ἀστοῖσι παιδῶν τῶν ἀπ' Οἰδίπου πέρι·
Ἐτεοκλέα μὲν, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν
ὀλωλε τῆσδε, πάντ' ἀριστεύσας δορί,

τάφῳ τε κρύψαι καὶ τὰ πάντ' ἐφαγνίσαι
ἃ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς·
τὸν δ' αὖ ξύναμον τοῦδε, Πολυνείκην λέγω,
ὃς γῆν πατρῶν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
φυγὰς κατελθὼν ἠθέλησε μὲν πυρὶ
πρήσαι κατάκρας, ἠθέλησε δ' αἵματος
κοινῶ πάσασθαι, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν
τοῦτον πόλει τῆδ' ἐκκεκήρυκται τάφῳ
μήτε κτερίζω μήτε κωκῦσαι τινα,
ἔαν δ' ἄθραπτον καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας
καὶ πρὸς κυνῶν ἐδεστὸν αἰκισθέν τ' ἰδεῖν.
τοιούδ' ἐμὸν φρόνημα, κοῦποτ' ἔκ γ' ἑμοῦ
τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐυδίκων.
ἀλλ' ὅστις εὐνοὺς τῆδε τῆ πόλει, θανῶν
καὶ ζῶν ὁμοίως ἐξ ἑμοῦ τιμῆσεται.

ΧΟΡΟΣ.

σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, παῖ Μειοικέως Κρέων,
τὸν τῆδε δύσνον καὶ τὸν εὐμενῆ πόλει.
νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντί που γ' ἔνεστί σοι
καὶ τῶν θανόντων χῶπόσοι ζῶμεν πέρι.

ΚΡΕΩΝ.

ὡς ἂν σκοποῖ νυν ἦτε τῶν εἰρημένων.

ΧΟΡΟΣ.

νεωτέρῳ τῷ τοῦτο βαστάζειν πρόθεσ.

ΚΡΕΩΝ.

ἀλλ' εἰς' ἐτοῖμοι τοῦ νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι.

ΧΟΡΟΣ.

τί δῆτ' ἂν ἄλλο τοῦτ' ἐπεντέλλοις ἔτι;

ΚΡΕΩΝ.

τὸ μὴ 'πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος, ὃς θανεῖν ἐρεῖ.

ΚΡΕΩΝ.

καὶ μὴν ὁ μισθός γ' οὗτος· ἀλλ' ὑπ' ἐλπίδων
ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.

ΦΥΛΑΞ.

ἄναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὑπο
δύσπνους ἰκάνω, κοῦφον ἐξάρας πόδα.
πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντιδῶν ἐπιστάσεις,
ὁδοῖς κυκλῶν ἑμαυτὸν εἰς ἀναστροφῆν.
ψυχὴ γὰρ ἠῦδα πολλά μοι μυθουμένη·

τάλας, τί χωρεῖς οἱ μολῶν δώσεις δίκην;
τλήμων, μένεις αὖ; κεῖ τὰδ' εἴσεται Κρέων
ἄλλου παρ' ἀνδρός, πῶς σὺ δῆτ' οὐκ ἀλγυνεῖ;
τοιαῦθ' ἐλίσσων ἦνυτον σπουδῆ βραδύς,
χοῦτως ὁδὸς βραχεία γίνεταί μακρά.
τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν
σοί. κεῖ τὸ μηδὲν ἐξερω, φράσω δ' ὅμως·
τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος,
τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον.

ΚΡΕΩΝ.

τί δ' ἔστιν ἀνθ' οὗ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν;

ΦΥΛΑΞ.

φράσαι θέλω σοὶ πρῶτα τὰμαντοῦ· τὸ γὰρ
πράγμ' οὐτ' ἔδρασ' οὐτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν,
οὐδ' ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι.

ΚΡΕΩΝ.

εὖ γε στοχάζει ἀποφράγνυσαι κύκλω
τὸ πρᾶγμα. δηλοῖς δ' ὡς τι σημαῶν νέον.

ΦΥΛΑΞ.

τὰ δεινὰ γὰρ τοὶ προστίθησ' ὄκνον πολύν.

ΚΡΕΩΝ.

οὐκ οὐκ ἐρεῖ ποτ', εἴτ' ἀπαλλαχθεὶς ἄπει;

ΦΥΛΑΞ.

καὶ δὴ λέγω σοὶ. τὸν νεκρὸν τις ἀρτίως
θάψας βέβηκε κατὰ χρωτὶ δυΐαν
κόνιν παλύνας κάφαγιστεύσας ἃ χρή.

ΚΡΕΩΝ.

τί φῆς; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε;

ΦΥΛΑΞ.

οὐκ οἶδ'. ἐκεῖ γὰρ οὔτε που γενήδος ἦν
πλήγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολή· στύφλος δὲ γῆ,
καὶ χέρσος, ἀρρῶξ οὐδ' ἐπημαξευμένη
τροχοῖσιν, ἀλλ' ἄσημος οὐργάτης τις ἦν.
ὅπως δ' ὁ πρῶτος ἡμῖν ἡμεροσκόπος
δείκνυσσι, πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρήν.
ὁ μὲν γὰρ ἠφάνιστο, τυμβήρης μὲν οὐ,
λεπτὴ δ', ἄγος φεύγοντος ὡς, ἐπὴν κόνις.
σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν
ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος, ἐξεφαίνετο.
λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοί,
φύλαξ ἐλέγχων φύλακα· κἂν ἐγίγνετο
πληγῆ τελευτῶσ', οὐδ' ὁ κωλύσων παρήν·
εἰς γὰρ τις ἦν ἕκαστος οὐξειργασμένος,

κούδεις ἐναργής, ἀλλ' ἔφενγε μὴ εἰδέναι·
ἦμεν δ' ἐτοῖμοι καὶ μύδρους αἴρειν χεροῖν
καὶ πῦρ διέρπειν καὶ θεοὺς ὄρκωμοτεῖν
τὸ μῆτε δρᾶσαι μῆτε τῷ ξυνειδέναι
τὸ πρᾶγμα βουλευσάντι μῆτ' εἰργασμένῳ.
πάρειμι δ' ἄκων οὐχ ἑκούσιν, οἷδ' ὅτι·
στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν.

ΧΟΡΟΣ.

ἄναξ, ἐμοὶ τοι, μὴ τι καὶ θεήλατον
τοῦργον τόδ', ἢ ξύννοια βουλεύει πάλαι.

ΚΡΕΩΝ.

παῦσαι πρὶν ὀργῆς καὶ με μεστῶσαι λέγων,
μὴ φευρεθῆς ἄνους τε καὶ γέρον ἄμα.
λέγεις γὰρ οὐκ ἀνεκτά, δαίμονας λέγων
πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην
ἔκρυπτον αὐτόν, ὅστις ἀμφικίονας
ναοὺς πυρώσων ἦλθε κἀναθήματα
καὶ γῆν ἐκείνων, καὶ νόμους διασκεδῶν·
ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾶς θεοῦς;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως
ἄνδρες μόλις φέροντες ἔρρόθουν ἐμοί,
κρυφῆ κἀρα σείοντες, οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ
λόφον δικαίως εἶχον, ὡς στέργειν ἐμέ.
ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσταμαι καλῶς
παρηγγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε.
ἀλλ' εἴπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας,
εὐ τοῦτ' ἐπίστασ', ὄρκιος δέ σοι λέγω,
εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου
εὐρόντες ἐκφανεῖτ' ἐς ὄφθαλμοὺς ἐμούς,
οὐχ ἕμιν Ἰλίδης μόνους ἀρκέσει, πρὶν ἂν
ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσηθ' ὕβριν.

ΦΥΛΑΞ.

εἰπέιν τι δώσεις, ἢ στραφεῖς οὕτως ἴω;

ΚΡΕΩΝ.

οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις;

ΦΥΛΑΞ.

ἐν τοῖσιν ὡσὶν ἢ πὶ τῇ ψυχῇ δάκνει;

ΚΡΕΩΝ.

τί δαί; ρυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου;

ΦΥΛΑΞ.

ὁ δρῶν σ' ἀνιᾶ τὰς ἱρένας, τὰ δ' ὄτ' ἐγώ.

ΚΡΕΩΝ.

οἶμ' ὡς ἄλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ.

ΦΥΛΑΞ.

οὐκουν τό γ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ.

ΚΡΕΩΝ.

καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδοῦς.

ΦΥΛΑΞ.

φεῦ·
ἢ δεινὸν φ' δοκεῖ γε καὶ ψευδῆ δοκεῖν.

ΚΡΕΩΝ.

κόμπνευε νῦν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῦτα μὴ
φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας, ἐξερεῖθ' ὅτι
τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται.

ΦΥΛΑΞ.

ἀλλ' εὐρεθείη μὲν μάλιστ'· εἰ δὲ τοι
ληφθῆ τε καὶ μῆ, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως ὄψει σὺ δεῦρ' ἐλθόντα με.
καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμησ' ἔμῃς
σωθεῖς ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν.

Στάσιμον α.

ΧΟΡΟΣ.

Στροφή α.

πολλὰ τὰ δεινὰ, κοῦδὲν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει·
τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν πόντου χιμερίῳ νότῳ
χωρεῖ, περιβρυχίουσιν
περῶν ὑπ' οἰδμασιν,
θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν, Γᾶν
ἄφθιτον, ἀκαμάταν ἀποτρύεται,
ἰλλομένων ἀρότρων ἔτος εἰς ἔτος,
ἵππειφ γένει πολεύων.

Ἀντιστροφή α.

κουφονόων τε φύλον ὀρνίθων ἀμφιβαλῶν ἄγει
καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθνη πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν
σπείρασι δικτυοκλώστοις
περιφραδῆς ἀνήρ·
κρατεῖ δὲ μηχαναῖς ἀγραύλου
θηρὸς ὀρεσσιβάτα, λασιαύχενά θ'
ἵππον ὑπάξεται ἀμφίλοφον ζυγὸν
οὔρειόν τ' ἀκμήτα ταῦρον.

Στροφή β.

καὶ φθέγμα καὶ ἀνεμόεν
φρόνημα καὶ ἀστυνόμους ὀργὰς ἐδιδάξατο καὶ δυσαύλων
πάγων ὑπαίθρεια καὶ δύσομβρα φεύγειν βέλη,
παντοπόρος· ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται
τὸ μέλλον· Ἰδα μόνον φεύξω οὐκ ἐπάξεται·
νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφρασταί.

Ἀντιστροφή β.

σοφόν τι τὸ μηχανόεν
τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων τοτέ μὲν κακόν, ἄλλοτ' ἐπ'
ἔσθλόν ἔρπει·

νόμους παρείρων χθονὸς θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν,
ἠψίπολις· ἄπολις, ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν
ξύνεστι τόλμας χάριν. μῆτ' ἐμοὶ παρέστιος
γένοιτο μῆτ' ἴσον φρονῶν ὅς τὰδ' ἔρδει.

ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφυσῶ
τόδε· πῶς εἰδὼς ἀντιλογήσω
τήνδ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην;
ἦ δύστηνος καὶ δυστήνου
πατρὸς Οἰδιπόδα, τί ποτ'; οὐ δὴ που
σέ γ' ἀπιστοῦσαν τοῖς βασιλείοις
ἀπάγουσι νόμοις
καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες;

Ἐπεισόδιον β.

ΦΥΛΑΞ.

ἦδ' ἔστ' ἐκείνη τοῦργον ἢ ἔχειργασμένη·
τήνδ' εἰλομεν θάπτουσαν. ἀλλὰ ποῦ Κρέων;

ΧΟΡΟΣ.

ὄδ' ἐκ δόμων ἄψορρος εἰς δέον περᾶ.

ΚΡΕΩΝ.

τί δ' ἔστι; ποῖα ξύμμετρος προῦβην τύχη;

ΦΥΛΑΞ.

ἄναξ, βροτοῖσιν οὐδὲν ἔστ' ἀπάμοτον·
ἦκω, δι' ὄρκων καίπερ ὦν ἀπάμοτος,
κόρην ἄγων τήνδ', ἢ καθευρέθη τάφον
κοσμῶσα. κληῖρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο,
ἀλλ' ἔστ' ἐμὸν θοῦρμαιον, οὐκ ἄλλου, τόδε.
καὶ νῦν, ἄναξ, τήνδ' αὐτός, ὡς θέλεις, λαβῶν
καὶ κρῖνε κἀξέλεγχ'. ἐγὼ δ' ἐλεύθερος
δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν.

ΚΡΕΩΝ.

ἄγεις δὲ τήνδε τῷ τρόπῳ πόθεν λαβῶν;

ΦΥΛΑΞ.

αὐτὴ τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε· πάντ' ἐπίστασαι.

ΚΡΕΩΝ.

ἦ καὶ ξυνίης καὶ λέγεις ὀρθῶς ἃ φῆς;

ΦΥΛΑΞ.

ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν ὄν σὺ τὸν νεκρὸν
ἀπέϊπας. ἄρ' ἐνδηλα καὶ σαφῆ λέγω;

ΚΡΕΩΝ.

σέ δή, σέ τὴν νεύουσαν εἰς πέδον κάρα,
φῆς ἢ καταρνεί μὴ δεδρακέαι τάδε;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

καὶ φημί δράσαι κοῦκ ἀπαρνούμαι τὸ μῆ.

ΚΡΕΩΝ.

σὺ μὲν κομίζεις ἂν σεαυτὸν ἢ θέλεις,
ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλευθερον·
σὺ δ' εἰπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ συντόμως,
ἤδησθα κηρυχθέντα μὴ πρᾶσσειν τάδε;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἤδη. τί δ' οὐκ ἔμελλον; ἐμφανῆ γὰρ ἦν.

ΚΡΕΩΝ.

καὶ δῆτ' ἐτόλμας τούσδ' ὑπερβαίνειν νόμους;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐ γὰρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε,
οὐδ' ἢ ξύνουκος τῶν κάτω θεῶν Δίκη
τοιούσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὄρισειν νόμους·
οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον φόβην τὰ σὰ
κηρύγμαθ' ὥστ' ἀγραπτα κάσφακῆ θεῶν
νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ' ὑπερδραμεῖν.
οὐ γὰρ τι νῦν γε κάχθές, ἀλλ' αἰεὶ ποτε
ζῆ ταῦτα, κοῦδεῖς οἶδεν ἐξ ὅτου φάνη.
τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς
φρόνημα δέισασ', ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
δώσειν. θανουμένη γὰρ ἐξήδη. τί δ' οὐ;
κεῖ μὴ σὺ προῦκήρυξας. εἰ δὲ τοῦ χρόνου
πρόσθεν θανούμαι, κέρδος αὐτ' ἐγὼ λέγω.
ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὡς ἐγὼ κακοῖς
ζῆ, πῶς ὄδ' οὐχὶ κατθανῶν κέρδος φέρει;
αὐτῶς ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν
παρ' οὐδὲν ἄλγος· ἀλλ' ἂν, εἰ τὸν ἐξ ἔμης
μητρὸς θανόντ' ἄταφον ἀνεσχόμεν νέκυς,
κείνοις ἂν ἤλγουν· τοῖσδε δ' οὐκ ἀλγύνομαι.
σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν,
σχεδὸν τι μῶρα μωρίαν ὀφλισκάνω.

ΧΟΡΟΣ.

δηλοῖ τὸ γέννημ' ὦμὸν ἐξ ὦμου πατρὸς
τῆς παιδός· εἴκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.

ΚΡΕΩΝ.

αὕτη δ' ὑβρίζειν μὲν τότ' ἐξηπίστατο,
νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους·
ὑβρις δ', ἐπεὶ δέδρακεν, ἦδε δευτέρα,
τούτοις ἐπαυχεῖν καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν.

ἢ νῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνὴρ, αὕτη δ' ἀνὴρ,
εἰ ταῦτ' ἀνατὶ τῆδε κείσεται κράτη.
ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς εἴθ' ὀμαιμονεστέρα
τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἐρκείου κυρεῖ,
αὕτη τε χῆ ξύναμος οὐκ ἀλύξετον
μόρου κακίστου· καὶ γὰρ οὖν κείνην ἴσον
ἐπαιτῶμαι τοῦδε βουλευσαί τάφου.
καὶ νῦν καλεῖτ'· ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως
λυσσῶσαν αὐτὴν οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

θέλεις τι μείζον ἢ κατακτεῖναι μ' ἐλῶν;

ΚΡΕΩΝ.

ἐγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ' ἔχων ἅπαντ' ἔχω.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τί δῆτα μέλλεις; ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
ἀρεστὸν οὐδέν, μηδ' ἀρεσθείη ποτέ,
οὕτω δὲ καὶ σοὶ τὰ μ' ἀφανδάνοντ' ἔφην.
καίτοι πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον
κατέσχον ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ
τιθείσα; τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν
λέγοιτ' ἂν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλήθι φόβος.

ΚΡΕΩΝ.

σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμείων ὄρας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὄρωσι χοῦτοι, σοὶ δ' ὑπίπλουσιν στόμα.

ΚΡΕΩΝ.

σὺ δ' οὐκ ἐπαιδεῖ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐδὲν γὰρ αἰσχροὺς τοὺς ὁμοσπλάγχχονους σέβειν.

ΚΡΕΩΝ.

οὐκουν ὀμαιμος χῶ καταντίον θανῶν;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὀμαιμος ἐκ μιᾶς τε καὶ ταύτου πατρός.

ΚΡΕΩΝ.

πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾶς χάριν;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανὼν νέκυς.

ΚΡΕΩΝ.

εἰ τοί σφε τιμᾶς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐ γὰρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὤλετο.

ΚΡΕΩΝ.

πορθῶν δὲ τήνδε γῆν· ὁ δ' ἀντιστὰς ὑπερ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὅμως ὁ γ' Ἄιδης τοὺς νόμους ἴσους ποθεῖ.

ΚΡΕΩΝ.

ἀλλ' οὐχ ὁ χρηστός τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τίς οἶδεν εἰ κάτωθεν εὐαγῆ τάδε;

ΚΡΕΩΝ.

οὔτοι ποθ' οὐχθρός, οὐδ' ὅταν θάνῃ, φίλος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὔτοι συνέχθω, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφην.

ΚΡΕΩΝ.

κάτω νῦν ἐλθοῦσ', εἰ φιλητέον, φίλει
κείνους· ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἦδ' Ἰσμῆνη,
φιλάδελφα κάτω δάκρυ λειβομένη·
νεφέλη δ' ὀφρύων ὑπερ αἱματόεν
ρέθος αἰσχύνη,
τέγγουσ' εὐῶπα παρειᾶν.

ΚΡΕΩΝ.

σὺ δ', ἢ κατ' οἴκους ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη,
λήθουσά μ' ἐξέπινες, οὐδ' ἐμάνθανον
τρέφων δ' ἄτα κάπαναστάσεις θρόνων,
φέρ', εἰπέ δή μοι, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου
φήσεις μετασχεῖν, ἢ ἔξομει τὸ μὴ εἰδέναι;

ΙΣΜΗΝΗ.

δέδρακα τοῦργον, εἴπερ ἦδ' ὀμορροθεῖ,
καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἀλλ' οὐκ ἔάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη σ', ἐπεὶ
οὐτ' ἠθέλησας, οὐτ' ἐγὼ κοινωσάμην.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι
ξύμπλου ἐμαυτῆν τοῦ πάθους ποιουμένη.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὦν τοῦργόν, Ἄιδης χοῖ κάτω ξυνίστορες·
λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην.

ΙΣΜΗΝΗ.

μήτοι, κασιγνήτη, μ' ἀτιμάσης τὸ μὴ οὐ
θανεῖν τε σὺν σοὶ τὸν θανόντα θ' ἀγνίσαι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

μή μοι θάνης σὺ κοινά, μηδ' ἄ μὴ ἴθιγες
ποιοῦ σ' αὐτῆς· ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.

ΙΣΜΗΝΗ.

καὶ τίς βίος μοι σοῦ λελειμμένη φίλος;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Κρέοντ' ἐρώτα· τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών.

ΙΣΜΗΝΗ.

τί ταῦτ' ἀνίης μ' οὐδὲν ὠφελουμένη;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἀλγοῦσα μὲν δῆτ', εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ.

ΙΣΜΗΝΗ.

τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῦμ' ἐγώ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

σῶσον σεαυτήν· οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.

ΙΣΜΗΝΗ.

οἴμοι τάλαινα, κάμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

σὺ μὲν γὰρ εἴλου ζῆν, ἐγὼ δὲ κατθανεῖν.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

καλῶς σὺ μὲν σοί, τοῖς δ' ἐγὼ ὀδοῦν φρονεῖν.

ΙΣΜΗΝΗ.

καὶ μὴν ἴση νῶν ἔστιν ἡ ἕξαμαρτία.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

θάρσει· σὺ μὲν ζῆς, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι
τέθηκεν, ὥστε τοῖς θανούσιν ὠφελεῖν.

ΚΡΕΩΝ.

τὼ παῖδέ φημι τῷδε τὴν μὲν ἀρτίως
ἄνουν πεφάνθαι, τὴν δ' ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφν.

ΙΣΜΗΝΗ.

οὐ γὰρ ποτ', ὦναξ, οὐδ' ὅς ἂν βλάστη μένει
νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.

ΚΡΕΩΝ.

σοὶ γοῦν, ὅθ' εἴλου σὺν κακοῖς πράσσειν κακά.

ΙΣΜΗΝΗ.

τί γὰρ μόνη μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον;

ΚΡΕΩΝ.

ἀλλ' ἦδε μέντοι μὴ λέγ'· οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαντοῦ τέκνου;

ΚΡΕΩΝ.

ἀρώσιμοι γὰρ χατέρων εἰσὶν γύαι.

ΙΣΜΗΝΗ.

οὐχ ὡς γ' ἐκείνῃ τῆδ' ἴη ἡρμοσμένα.

ΚΡΕΩΝ.

κακὰς ἐγὼ γυναικὰς υἱέσι στυγῶ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ὦ φίλταθ' Αἴμων, ὡς σ' ἀτιμάζει πατήρ.

ΚΡΕΩΝ.

ἄγαν γε λυπεῖς καὶ σὺ καὶ τὸ σὸν λέχος.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαντοῦ γόνον;

ΚΡΕΩΝ.

Ἄιδης ὁ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἐμοί.

ΧΟΡΟΣ.

δεδογμέν', ὡς ἔοικε, τῆνδε κατθανεῖν.

ΚΡΕΩΝ.

καὶ σοὶ γε κάμοι. μὴ τριβὰς ἔτ', ἀλλὰ νιν
κομίζετ' εἴσω, δμῶες· ἐκ δὲ τοῦδε χρὴ
γυναικὰς εἶναι τάσδε μηδ' ἀνεμμένας.
φεύγουσι γὰρ τοὶ χοῖ θρασεῖς, ὅταν πέλας
ἦδη τὸν Ἄιδην εἰσορῶσι τοῦ βίου.

Στάσιμον β'.

ΧΟΡΟΣ.

Στροφή α.

εὐδαίμονες οἴσι κακῶν ἄγευστος αἰὼν.
οἷς γὰρ ἂν σεισθῆ θεόθεν δόμος, ἄτας
οὐδὲν ἐλλείπει γενεᾶς ἐπὶ πλήθος ἔρπον·
ὅμοιον ὥστε ποντίαις οἶδμα δυσπνόοις ὅταν
ἑρήσασαισιν ἔρεβος ὑφαλον ἐπιδράμη πνοαῖς,
κυλίνδει βυσσόθεν κελαιανὰ θίνα καὶ
δυσάνεμον, στόνῃ βρέμουσι δ' ἀντιπλήγες ἀκταί.

ὅδε μὴν Αἴμων, παίδων τῶν σῶν
νέατον γέννημ'· ἀρ' ἀχνύμενος
τῆς μελλογάμου τάλιδος ἦκει
μόρον Ἀντιγόνης,
ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν;

Ἐπεισόδιον γ'.

ΚΡΕΩΝ.

τάχ' εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον.
ὦ παῖ, τελείαν ψῆφον ἄρα μὴ κλύων
τῆς μελλονύμφου πατρὶ θυμαίων πάρει;
ἦ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῆ δρώντες φίλοι;

ΑΙΜΩΝ.

πάτερ, σός εἰμι, καὶ σύ μοι γνώμας ἔχων
χρηστὰς ἀπορβοῖς, αἷς ἔγωγ' ἐφέβομαι.
ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξίως ἔσται γάμος
μείζων φέρεσθαι σοῦ καλῶς ἡγουμένου.

ΚΡΕΩΝ.

οὔτω γάρ, ὦ παῖ, χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν,
γνώμης πατρῴας πάντ' ὀπισθεν ἐστάναι.
τούτου γὰρ οὐνεκ' ἄνδρες εὐχονται γονᾶς
κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,
ὡς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς,
καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρί.
ἀναρχίας δὲ μείζον οὐκ ἔστιν κακόν·
αὕτη πόλεις τ' ὄλλυσιν, ἡδ' ἀναστάτους
οἴκους τίθησιν, ἡδε συμμαχου δορὸς
τροπᾶς καταρρήγνυσιν. τῶν δ' ὀρθουμένων
σφίξει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἡ πειθαρχία.
οὔτως ἀμυντέ' ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις,
κοῦτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἡσσητέα.
κρεῖσσον γάρ, εἴπερ δεῖ, πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν,
κοῦκ ἂν γυναικῶν ἡσσοιες καλοῖμεθ' ἂν.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν μὲν, εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα,
λέγειν φρονούντως ὧν λέγεις δοκεῖς πέρι.

ΑΙΜΩΝ.

πάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας,
πάντων ὅσ' ἔστι κτημάτων ὑπέρτατον.
ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε
οὔτ' ἂν δυναίμην μῆτ' ἐπισταίμην λέγειν·
γένοιτο μέντ' ἂν χατέρῳ καλῶς ἔχον.
σοὶ δ' οὐν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν ὅσα
λέγει τις ἢ πράσσει τις ἢ ψέγειν ἔχει.
τὸ γὰρ σὸν ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ
λόγοις τοιούτοις, οἷς σὺ μὴ τέρψει κλύων·
ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε,
τὴν παῖδα ταύτην οἷ' ὀδύρεται πόλις,
πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιώτατη
κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει,
ἦτις τὸν αὐτῆς αὐτάδελφον ἐν φοναῖς

πεπτῶτ' ἄθαπτον μήθ' ὑπ' ὤμηστων κυνῶν
εἷασ' ὀλέσθαι μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινος·
οὐχ ἦδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν;
τοιᾶδ' ἐρεμνὴ σίγ' ἐπέρχεται φάτις.

ΧΟΡΟΣ.

ἄναξ, σέ τ' εἰκός, εἴ τι καίριον λέγει,
μαθεῖν, σέ τ' αὖ τοῦδ'· εὐ γὰρ εἴρηται διπλῆ.

ΚΡΕΩΝ.

οἱ τηλικοῖδε καὶ διδαξόμεσθα δὴ
φρονεῖν ὑπ' ἀνδρὸς τηλικούδε τὴν φύσιν;

ΑΙΜΩΝ.

μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον· εἰ δ' ἐγὼ νέος,
οὐ τὸν χρόνον χρὴ μάλλον ἢ τὰργα σκοπεῖν.

ΚΡΕΩΝ.

ἔργον γὰρ ἐστὶ τοὺς ἀκοσμούντας σέβειν;

ΑΙΜΩΝ.

οὐδ' ἂν κελεύσαιμ' εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακοὺς.

ΚΡΕΩΝ.

οὐχ ἦδε γὰρ τοιαῦδ' ἐπέιληπται νόσφ;

ΑΙΜΩΝ.

οὐ φησι τῆβης τῆσδ' ὀμόπολις Λεῶς.

ΚΡΕΩΝ.

πόλις γὰρ ἡμῖν ἀμέ χρὴ τάσσειν ἐρεῖ;

ΑΙΜΩΝ.

ὄρας τὸδ' ὡς εἴρηκας ὡς ἄγαν νέος;

ΚΡΕΩΝ.

ἄλλω γὰρ ἢ μοι χρὴ με τῆσδ' ἄρχειν χθονός;

ΑΙΜΩΝ.

πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ' ἦτις ἀνδρὸς ἔσθ' ἐνός.

ΚΡΕΩΝ.

οὐ τοῦ κρατοῦντος ἢ πόλις νομίζεται;

ΑΙΜΩΝ.

καλῶς ἐρήμης γ' ἂν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος.

ΚΡΕΩΝ.

ὄδ', ὡς ἔοικε, τῆ γυναικὶ συμμαχεῖ.

ΑΙΜΩΝ.

εἴπερ γυνὴ σὺ· σοῦ γὰρ οὖν προκῆδομαι.

ΚΡΕΩΝ.

ὦ παγκάκιστε, διὰ δίκης ἰὼν πατρί.

ΑΙΜΩΝ.

οὐ γὰρ δίκαιά σ' ἐξαμαρτάνουθ' ὄρω.

ΚΡΕΩΝ.

ἀμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβειν;

ΑΙΜΩΝ.

οὐ γὰρ σέβεις, τιμάς γε τὰς θεῶν πατῶν.

ΚΡΕΩΝ.

ὦ μιαρὸν ἦθος καὶ γυναικὸς ὑστερον.

ΑΙΜΩΝ.

οὐ τᾶν ἔλοις ἦσσω γε τῶν αἰσχροῶν ἐμέ.

ΚΡΕΩΝ.

ὁ γοῦν λόγος σοὶ πᾶς ὑπὲρ κείνης ὄδε.

ΑΙΜΩΝ.

καὶ σοῦ γε κάμου καὶ θεῶν τῶν νερτέρων.

ΚΡΕΩΝ.

ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζῶσαν γαμῆς.

ΑΙΜΩΝ.

ἦδ' οὖν θανεῖται καὶ θανούσ' ὀλεῖ τινα.

ΚΡΕΩΝ.

ἦ κάπαειλῶν ὦδ' ἐπεξέρχει θρασύς;

ΑΙΜΩΝ.

τίς δ' ἔστ' ἀπειλὴ πρὸς κενὰς γνώμας λέγειν;

ΚΡΕΩΝ.

κλαίων φρενώσεις, ὦν φρενῶν αὐτὸς κενός.

ΑΙΜΩΝ.

βούλει λέγειν τι καὶ λέγων μηδὲν κλύειν.

ΚΡΕΩΝ.

γυναικὸς ὦν δούλευμα, μὴ κώτιλλέ με.

ΑΙΜΩΝ.

εἰ μὴ πατὴρ ἦσθ', εἶπον ἂν σ' οὐκ εὐ φρονεῖν.

ΚΡΕΩΝ.

ἄληθες; ἀλλ' οὐ τόνδ' Ὀλυμπον, ἴσθ' ὅτι,
χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δεινάσεις ἐμέ.
ἄγαγε τὸ μῖσος, ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα
παρόντι θηήσκη πλησία τῷ νυμφίῳ.

ΑΙΜΩΝ.

οὐ δῆτ' ἔμοιγε, τοῦτο μὴ δόξης ποτέ,
οὐθ' ἦδ' ὀλείται πλησία, σὺ τ' οὐδαμὰ
τοῦμὸν προσόψει κρατ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὄρων,
ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνη ξυνών.

ΧΟΡΟΣ.

ἀνὴρ, ἄναξ, βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς·
νοῦς δ' ἐστὶ τηλικούτος ἀλγήσας βαρύς.

ΚΡΕΩΝ.

δράττω, φρονεῖτω μείζον ἢ κατ' ἀνδρ' ἰών·
τὰ δ' οὖν κόρα τὰδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρου.

ΧΟΡΟΣ.

ἄμφω γὰρ αὐτὰ καὶ κατακτεῖναι νοεῖς;

ΚΡΕΩΝ.

οὐ τὴν γε μὴ θιγοῦσαν· εὐ γὰρ οὖν λέγεις.

ΧΟΡΟΣ.

μόρφω δὲ ποίω καὶ σφε βουλεύει κτανεῖν;

ΚΡΕΩΝ.

ἄγων ἔρημος ἔνθ' ἂν ἦ βροτῶν στίβος
κρήνω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατέρυχι,
φορβῆς τοσοῦτον ὡς ἄγος μόνου προθείς,
ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγη πόλις.
κάκεϊ τὸν Ἰδην, ὃν μόνου σέβει θεῶν,
αἰτουμένη που τεύζεται τὸ μὴ θανεῖν,
ἢ γνώσεται γοῦν ἀλλὰ τηρικαῦθ', ὅτι
πόνος περισσός ἐστὶ τᾶν Ἰδίου σέβειν.

Στάσιμον γ'.

ΧΟΡΟΣ.

Στροφή.

Ἔρωσ ἀνίκατε μάχαν, Ἔρωσ ὃς ἐν κτήμασι πίπτεις,
ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς νεάνιδος ἐννυχεύεις·
φοιτᾶς δ' ὑπερπόντιος ἐν τ' ἀγρονόμοις αὐλαῖς,
καὶ σ' οὐτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδεὶς
οὐθ' ἀμερίων σέ γ' ἀνθρώπων, ὃ δ' ἔχων μέμνηεν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφῆς
οἴκησις ἀείφρουρος, οἱ πορεύομαι
πρὸς τοὺς ἔμαντῆς, ὦν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
πλείστον δέδεκται Φερσέφασσ' ὀλωλότων·
ὦν λαισθία γὰρ καὶ κάκιστα δὴ μακρῶ
κάτειμι, πρὶν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου.
ἐλθοῦσα μέντοι κάρτ' ἐν ἐλπίσω τρέφω
φίλη μὲν ἦξιεν πατρί, προσφιλῆς δὲ σοί,
μητέρα, φίλη δὲ σοί, κασίγνητον κἀρα·
ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ
ἔλουσα κἀκόσμησα κάπιτυμβίους
χρᾶς ἔδωκα· νῦν δέ, Πολύνεικες, τὸ σὸν
δέμας περιστέλλουσα τοιαῦδ' ἄρτυμαι.
ποῖαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην;
τί χρὴ με τὴν δύστηνον ἐς θεοὺς ἔτι

βλέπειν, τίν' αὐδᾶν ξυμμάχων, ἐπεὶ γε δὴ
τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ' ἐκτησάμην ;
ἀλλ' εἰ μὲν οὖν τὰδ' ἔστιν ἐν θεοῖς καλὰ,
παθόντες ἂν ξυγγοῖμεν ἡμαρτηκότες·
εἰ δ' οἶδ' ἁμαρτάνουσι, μὴ πλείω κακὰ
πάθωιεν ἢ καὶ δρώσιν ἐκδίκως ἐμέ.

ΧΟΡΟΣ.

ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων αὐταὶ
ψυχῆς ῥίπαι τήνδε γ' ἔχουσιν.

ΚΡΕΩΝ.

τοιγὰρ τούτων τοῖσιν ἄγουσι
κλαύμαθ' ὑπάρξει βραδυτήτος ὕπερ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οἴμοι, θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω
τοῦπος ἀφίκται.

ΧΟΡΟΣ.

θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι,
μὴ οὐ τάδε ταύτη κατακυροῦσθαι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὦ γῆς Ἥήβης ἄστου πατρῶον
καὶ θεοὶ προγενεῖς,
ἄγομαι δὴ κοῦκέτι μέλλω.
λεύσσετε, Ἥήβης οἱ κοιρανίδαι,
τὴν βασιλειδῶν μούνην λοιπήν,
οἶα πρὸς οἶων ἀνδρῶν πάσχω,
τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα.

Ἐπεισόδιον ε'.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Ἥήβης ἄνακτες, ἤκομεν κοινήν ὁδὸν -
δύ' ἐξ ἐνὸς βλέπομεν· τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
αὕτη κέλευθος ἐκ προσηγητοῦ πέλει.

ΚΡΕΩΝ.

τί δ' ἔστιν, ὦ γεραῖε Τειρεσία, νέον ;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἐγὼ διδάξω, καὶ σὺ τῷ μάντει πίθου.

ΚΡΕΩΝ.

οὐκουν πάρος γε σῆς ἀπεστάτου φρενός.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

τοιγὰρ δι' ὀρθῆς τήνδε ναυκληρεῖς πόλιν.

ΚΡΕΩΝ.

ἔχω πεπονθῶς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

φρόνει βεβῶς αὐτῶν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.

ΚΡΕΩΝ.

τί δ' ἔστω ; ὡς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στόμα.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

γνώσει, τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων.
βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἐσχάροι τε παντελεῖς
πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς
τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Ἰδιδίπου γόνου.
κατ' οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι
θεοὶ παρ' ἡμῶν οὐδὲ μηρίων φλόγα,
οὐδ' ὄρνις εὐσήμους ἀπορροιβδεῖ βοάς,
ἀνδροφθόρου βεβρωῶτες αἵματος λίπος.
ταῦτ' οὖν, τέκνον, φρόνησον. ἀνθρώποισι γὰρ
τοῖς πᾶσι κοινόν ἔστι τοῦξαμαρτάνειν·
ἐπεὶ δ' ἁμάρτη, κείνος οὐκέτ' ἔστ' ἀνήρ
ἄβουλος οὐδ' ἀνολβος, ὅστις ἐς κακὸν
πεσῶν ἀκείται μηδ' ἀκίνητος πέλει.
αὐθαδία τοι σκαϊότητ' ὀφλισκάνει.
ἀλλ' εἶκε τῷ θανόντι μηδ' ὀλωλότα
κέντει. τίς ἀλκή τὸν θανόντ' ἐπικταίνει ;
εὐ σοὶ φρονήσας εὐ λέγω· τὸ μανθάνειν δ'
ἡδιστον εὐ λέγοντος, εἰ κέρδος λέγοι.

ΚΡΕΩΝ.

ὦ πρέσβυ, πάντες ὥστε τοξόται σκυποῦ
τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε, κοῦδὲ μαντικῆς
ἄπρακτος ὑμῖν εἰμι· τῶν ὑπαὶ γένους
ἐξημπόλημαι κάμπεφόρτισμαί παλαί.
κερδαίνετ', ἐμπολάτε τὰπὸ Σάρδεων
ἤλεκτρον, εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἰνδικὸν
χρυσόν· τάφω δ' ἐκείνου οὐχὶ κρύψετε.
οὐδ' εἰ θέλουσ' οἱ Ἰηνὸς αἰετοὶ βορᾶν
φέρειν νιν ἀρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους,
οὐδ' ὡς μίαισμα τοῦτο μὴ τρέσας ἐγὼ
θάπτειν παρήσω κείνου. εὐ γὰρ οἶδ' ὅτι
θεοὺς μαιάνειν οὕτως ἀνθρώπων σθένει.
πίπτουσι δ', ὦ γεραῖε Τειρεσία, βροτῶν
χοῖ πολλὰ δεινοὶ πτώματ' αἰσχροῖ, ὅταν λόγους
αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

φεῦ·
ἄρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις, ἄρα φράζεται,

ΚΡΕΩΝ.

τί χρήμα ; ποῖον τοῦτο πάγκοιμον λέγεις ;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ὄσφ κράτιστον κτημάτων εὐβουλία ;

ΚΡΕΩΝ.

ὄσφπερ, οἶμαι, μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυσ.

ΚΡΕΩΝ.

οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

καὶ μὴν λέγεις, ψευδῆ με θεσπίξω λέγων.

ΚΡΕΩΝ.

τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

τὸ δ' ἐκ τυράννων αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ.

ΚΡΕΩΝ.

ἄρ' οἶσθα ταγοὺς ὄντας ἂν λέγῃς λέγων ;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

οἶδ'· ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνδ' ἔχεις σώσας πόλιν.

ΚΡΕΩΝ.

σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τὰδικεῖν φιλῶν.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ὄρσεις με τὰκίνητα διὰ φρενῶν φράσαι.

ΚΡΕΩΝ.

κίνει, μόνον δὲ μὴ πὶ κέρδεσιν λέγων.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

οὔτω γὰρ ἤδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος.

ΚΡΕΩΝ.

ὡς μὴ ἔμπολήσω ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἀλλ' εὐ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι
τρόχους ἀμιλλητήρας ἡλίου τελῶν,
ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχνων ἕνα
νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοῦς ἔσει,
ἀνθ' ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλῶν κάτω
ψυχὴν τ' ἀτίμως ἐν τάφω κατώκισας,
ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὐτῶν θεῶν
ἄμοιρον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν.
τοιαῦτά σου, λυπεῖς γὰρ, ὥστε τοξότης
ἀφήκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα
βέβαια, τῶν σὺ θάλπος οὐχ ὑπεκδραμεῖ.
ὦ παῖ, σὺ δ' ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμοις, ἵνα
τοῖς θυμὸν οὗτος ἐς νεωτέρους ἀφῆ
καὶ γνῶ τρέφω τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν
τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν ὧν νῦν φέρει.

ΧΟΡΟΣ.

ἀνὴρ, ἀναξ, βέβηκε δευὰ θεσπίσας.
ἐπιστάμεσθα δ', ἐξ ὅτου λευκὴν ἐγὼ
τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,
μὴ πῶ ποτ' αὐτὸν ψεύδος ἐς πόλιν λακεῖν.

ΚΡΕΩΝ.

ἐγνώκα καὐτός, καὶ ταρασσομαι φρένας.
τό τ' εἰκαθεῖν γὰρ δεινόν, ἀντιστάντα δὲ
αἴτη πατάξει θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα.

ΧΟΡΟΣ.

εὐβουλίας δεῖ, παῖ Μενουκίεως, λαβεῖν.

ΚΡΕΩΝ.

τί δῆτα χρὴ δρᾶν φράζει, πείσομαι δ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

ἐλθὼν κόρημ μὲν ἐκ κατώρυχος στέργης
ἄνες, κτίσιν δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον.

ΚΡΕΩΝ.

καὶ ταῦτ' ἐπαυεῖς καὶ δοκεῖς παρεικαθεῖν;

ΧΟΡΟΣ.

ὅσον γ', ἀναξ, τάχιστα· συντέμνουσι γὰρ
θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας Βλάβαι.

ΚΡΕΩΝ.

οἴμοι· μόλις μὲν, καρδίας δ' ἐξίσταμαι
τὸ δρᾶν, ἀνάγκη δ' οὐχὶ δυσμαχητέον.

ΧΟΡΟΣ.

δρᾶ νυν τάδ' ἐλθὼν μηδ' ἐπ' ἄλλοισι τρέπε.

ΚΡΕΩΝ.

ὦδ' ὡς ἔχω στείχοιμ' ἄν. ἴτ' ἴτ' ὀπάνες,
οἱ τ' ὄντες οἱ τ' ἀπόντες, ἀξίνας χεροῖν
ὀρμάσθ' ἐλόντες εἰς ἐπόψιον τόπον.
ἐγὼ δ', ἐπειδὴ δόξα τῆδ' ἐπεστράφη,
αὐτός τ' ἔδησα καὶ παρὼν ἐκλύσομαι.
δέδοικα γὰρ μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους
ἄριστον ἢ σφίζοντα τὸν βίον τελεῖν.

Ἐπόρχημα.

ΧΟΡΟΣ.

Στροφή α.

πολυώνυμε, Καδμείας νύμφας ἄγαλμα
καὶ Διὸς βαρυβρεμέτα
γένος, κλυτὰν ὄς ἀμφέπεις

Ἰκαρίαν, μέδεις δὲ
παγκοίνοις Ἐλευσινίας
Δηοῦς ἐν κόλποις, Βακχεῦ, Βακχᾶν
ὁ ματρόπολιν ἠήβαν
ναιετῶν παρ' ἕγρῶν

Ἰσμηνοῦ ρείθρων, ἀγρίου τ' ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος.

Ἐξοδος.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος,
οὐκ ἔσθ' ὁποῖον στάντ' ἂν ἀνθρώπου βίον
οὐτ' αἰνέσαιμ' ἂν οὔτε μεμψαίμην ποτέ.
τύχη γὰρ ὀρθοῖ καὶ τύχη καταρρέπει
τὸν εὐτυχόοντα τὸν τε δυστυχόοντ' αἰεὶ,
καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστῶτων βροτοῖς.
Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτός, ὡς ἐμοί, ποτέ,
σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα
λαβὼν τε χώρας παντέλη μοναρχίαν
εὐθυνε, θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾷ·
καὶ νῦν ἀφεῖται πάντα. τὰς γὰρ ἠδονὰς
ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθημ' ἐγὼ
ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἐμψυχον ἠγοῦμαι νεκρόν.
πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα,
καὶ ζῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων· ἐὰν δ' ἀπῆ
τούτων τὸ χαίρειν, τᾶλλ' ἐγὼ καπιοῦ σκιάς
ὦκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἠδονήν.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' αὖ τὸδ' ἄχθος βασιλεύειν ἠκεῖς φέρων;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τεθνήασιν· οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι θανεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ τίς φρονεῖ. τίς δ' ὁ κείμενος; λέγε.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Λῆμων ὄλωεν· αὐτόχειρ δ' αἰμάσσεται.

ΧΟΡΟΣ.

πότερα πατρώας ἢ πρὸς οἰκείας χερρός;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, πατρὶ μῆσις φόνου.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ μάντι, τοῦπος ὡς ἄρ' ὀρθὸν ἤνυσας.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὡς ὦδ' ἐχόντων τᾶλλα βουλεύειν πάρα.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ὀρῶ τάλαυαν Εὐρυδίκην ὁμοῦ,
δάμαρτα τὴν Κρέοντος· ἐκ δὲ δωμάτων
ἦτοι κλύουσα παιδὸς ἢ τύχη πάρα.

ΕΥΡΥΔΙΚΗ.

ὦ πάντες ἀστοί, τῶν λόγων ἐπησθόμην
πρὸς ἔξοδον στείχουσα, Παλλάδος θεᾶς
ὅπως ἰκοίμην εὐγμάτων προσήγορος.
καὶ τυγχάνω τε κληῖθρ' ἀνασπαστοῦ πύλης
χαλῶσα, καὶ με φθόγγος οἰκείου κακοῦ
βάλλει δι' ὠτων· ὑπτία δὲ κλινόμαι
δείσασα πρὸς δμοαῖσι κάποπλήσσομαι.
ἀλλ' ὅστις ἦν ὁ μῦθος αὐθις εἶπατε·
κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειρος οὖσ' ἀκούσομαι.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἐγώ, φίλη δέσποινα, καὶ παρὼν ἐρῶ,
κοῦδὲν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος.
τί γὰρ σε μαλθάσσοιμ' ἂν ὦν ἐς ὕστερον
ψεύσται φανούμεθ'; ὀρθὸν ἀλήθει' αἰεὶ.
ἐγὼ δὲ σῶ ποδαγὸς ἐσπόμην πόσει
πεδίου ἐπ' ἄκροι, εἴθ' ἔκειτο ἰηλεῆς
κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκους ἔτι·
καὶ τὸν μὲν, αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεὸν
Πλούτωνά τ' ὀργὰς εὐμενεῖς κατασχεθεῖν,
λούσαντες ἄγνον λουτρόν, ἐν νεοσπάσῃ
θαλλοῖς ὁ δὴ ἔλειπτο συγκατήλομαι,
καὶ τύμβον ὀρθόκρανον οἰκείας χθονὸς
χώσαντες, αὐθις πρὸς λιθόστρωτον κόρης
νυμφεῖον Ἰλίδου κοῖλον εἰσεβαίνομαι.
φωνῆς δ' ἀπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων
κλύει τις ἀκτέριστον ἀμφὶ παστᾶδα,
καὶ δεσπότη Κρέοντι σημαίνει μολῶν·
τῷ δ' ἀθλίας ἄσημα περιβαίνει βοῆς
ἐρποντι μᾶλλον ἄσσον, οἰμώξας δ' ἔπος
ἴησι δυσθρήνητον· ὦ τάλας ἐγώ,
ἄρ' εἰμὶ μάντις; ἄρα δυστυχιστάτην
κέλευθον ἔρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν;
παιδὸς με σαίνει φθόγγος· ἀλλὰ πρόσπολοι,
ἴτ' ἄσσον ὠκεῖς, καὶ παραστάτες τάφῳ
ἀθρήσαθ', ἄρμον χώματος λιθοσπαδῆ
δύντες πρὸς αὐτὸ στόμοιοι, εἰ τὸν Λῆμοις
φθόγγον συνύημ', ἢ θεοῖσι κλέπτομαι.
τάδ' ἐξ ἀθύμου δεσπότην κελεύτμασιν
ἠθροῦμεν· ἐν δὲ λοισθίῳ τυμβεύματι
τὴν μὲν κρεμαστήν αἰχέριος κατείδομαι,
βρόχῳ μιτῶδει σινδόνος καθημμένην,
τὸν δ' ἀμφὶ μέιστη περιπετῆ προισκίμενον.

εὐνῆς ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθορᾶ·
καὶ πατὸς ἔργα καὶ τὸ δύστηνον λέχος.
ὁ δ' ὡς ὀρᾷ σφε, στυγνὸν οἰμώξας ἔσω
χωρεῖ πρὸς αὐτὸν κἀνακωκύσας καλεῖ·
ὦ τλήμων, οἶον ἔργον εἴργασαι· τίνα
νοῦν ἔσχεις; ἐν τῷ συμφορᾶς διεφθάρης;
ἔξελθε, τέκνον, ἰκέσιός σε λίσσομαι.
τὸν δ' ἀγρίοις ὄσσοισι παπτήνας ὁ παῖς,
πτύσας προσώπῳ κοῦδὲν ἀντειπῶν, ξίφους
ἔλκει διπλοῦς κνώδοντας· ἐκ δ' ὀρμωμένου
πατὸς φηγαῖσιν ἤμπλακ'· εἶθ' ὁ δύσμορος
αὐτῷ χολωθείς, ὥσπερ εἶχ', ἐπειταθεῖς
ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος· ἐς δ' ὑγρὸν
ἀγκῶν' ἔτ' ἔμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται·
καὶ φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει ροῆν
λευκῆ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος.
κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῶ, τὰ νυμφικὰ
τέλη λαχὼν δαίλαιος ἐν γ' Ἰδίου δόμοις,
δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν,
ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν.

ΧΟΡΟΣ.

τί τοῦτ' ἂν εἰκάσειας; ἢ γυνὴ πάλιν
φρουδῆ, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

καυτὸς τεθάμβηκ'· ἐλπίσω δὲ βόσκομαι
ἄχῃ τέκνου κλύουσιν ἐς πόλιν γόους
οὐκ ἀξιώσων, ἀλλ' ὑπὸ στέγῃς ἔσω
δμῶαῖς προθήσειν πένθος οἰκείου στένειν·

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ οἶδ'· ἐμοὶ δ' οὖν ἢ τ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ
δοκεῖ προσεῖναι χῆ μάτην πολλὴ βοή.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἀλλ' εἰσόμεσθα, μή τι καὶ κατάσχετον
κρυφῆ καλύπτει καρδίᾳ θυμουμένη,
δόμους παραστεύχοντες· εὖ γὰρ οὖν λέγεις·
καὶ τῆς ἄγαν γάρ ἐστὶ που σιγῆς βάρος.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ὄδ' ἄναξ αὐτὸς ἐφήκει
μνήμ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων,
εἰ θέμις εἰπεῖν, οὐκ ἀλλοτρίαν
ἄτην, ἀλλ' αὐτὸς ἀμάρτων.

ΚΡΕΩΝ.

Στροφή α.

ἰῶ,
φρενῶν δυσφρόνων ἀμαρτήματα
στερεὰ θανατόεντ'·
ὦ κτανόντας τε καὶ
θανόντας βλέποντες ἐμφυλίου.
ὦμοι ἐμῶν ἀνολθα βουλευμάτων.
ἰὼ παῖ, νέος νέῳ ξὺν μόρῳ,
αἰαῖ αἰαῖ,
ἔθανες, ἀπελύθης,
ἐμαῖς οὐδὲ σαῖσι δυσβουλίαις.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ δέσποθ', ὡς ἔχων τε καὶ κεκτημένος,
τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων τὰ δ' ἐν δόμοις
ἔοικας ἦκειν καὶ τάχ' ὄψεσθαι κακά.

ΚΡΕΩΝ.

τί δ' ἔστιν αὖ κάκιον, ἢ κακῶν ἔτι;

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

γυνὴ τέθνηκε τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ,
δύστηνος, ἄρτι νεοτόμοισι πλήγμασιν.

ΚΡΕΩΝ.

Ἀντιστροφή α.

ἰῶ,
ἰὼ δυσκάθαρτος Ἰδίου λιμῆν,
τί μ' ἄρα τί μ' ὀλέκεις;
ὦ κακάγγελτά μοι
προπέμψας ἄχῃ, τινα θροεῖς λόγον;
αἰαῖ, ἰλωλότ' ἀνδρ' ἐπεξεργάσσω.
τί φῆς, ὦ παῖ, τίνα λέγεις μοι νέον,
αἰαῖ αἰαῖ,
σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ
γυναικείου ἀμφικεῖσθαι μόρον;

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ὄρᾶν πάρεστιν· οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι.

ΚΡΕΩΝ.

Ἀντιστροφή β.

οἴμοι,
κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας.
τίς ἄρα, τίς με πότμος ἔτι περιμένει;
ἔχω μὲν ἐν χεῖρεσσιν ἄρτίως τέκνον,
τάλας, τὸν δ' ἔναντα προσβλέπω νεκρόν.
φεῦ φεῦ μᾶτερ ἀθλία, φεῦ τέκνον.

Ἀντιστροφή δ.

ἄγοιτ' ἂν μάταιον ἀνδρ' ἐκποδῶν,
ὅς, ὦ παῖ, σέ τ' οὐχ ἔκων κατέκανον,
σέ τ' αὐτάν, ὦμοι μέλεος, οὐδ' ἔχω
ὄπα πρὸς πότερον ἴδω, πάντα γὰρ
λέχρια τὰν χεροῶν· τάδ' ἐπὶ κρατὶ μοι
πότμος δυσκόμιστος εἰσήλατο.

ΧΟΡΟΣ.

πολλῶ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας
πρῶτον ὑπάρχει· χρὴ δὲ τὰ γ' εἰς θεοὺς
μηδὲν ἀσεπτεῖν· μεγάλοι δὲ λόγοι
μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων
ἀποτίσαντες
γῆρα τὸ φρονεῖν εἰδίδαξαν.

Produced by Eugene Bruck
Edited by Louis Menashe
Recorded by Mel Kaiser